

stridt eller Tilbagestridt, som Sammenstillingen med Staatsbaandets Løsning eller med Kørntoldens Indførelse. Jeg skal kun sige lige overfor den Sammenligning, der blev gjort mellem det, som tilsluttes lige overfor Kunstsmørret og saa Kørntoldens Indførelse i forrige Aarhundrede, at det forekommer mig, at de to Forhold have ikke Meget med hinanden at gøre. Denne Sammenstilling er ikke meget oplysende. Det, man den Gang vilde indføre Kørntolden for, var, for at berige den ene Samfundsklasse her i Landet paa den andens Beføstning. Det, hvorfor man nu vil gribe ind overfor Kunstsmørfabrikationen, er for at berige hele Landet paa Udlandets Beføstning. Det er dog en væsentlig Forskjel. Der er ikke mere Sammenligning mellem de to Arter af Foranstaltninger end der f. Ex. er mellem en Borgerkrig, hvor den ene Samfundsklasse i Landet paafører den anden Krig for at ruinere, for at undertvinge, undertkue den anden, og en Forvarskrig, som man fører overfor Angreb fra Udlandet. Det er ganske vist Krig begge Dele, men der er dog den Forskjel, at den ene er ubetinget uberettiget og urigtig, medens den anden ubetinget er berettiget og rigtig. Jeg skal imidlertid ikke komme dybere ind paa det nu, men jeg vil gjerne gøre nogle Bemærkninger om, hvad der ved 2den Behandling blev indvendt mod mit Standpunkt, og til Undskyldning for, at jeg gjør det nu, kan det maasse tjene, at jeg den Gang blev afftaaret fra at faae Ordet anden Gang. Det, som jeg holdt paa, var Farveparagrafen. Den blev meget stærkt kritiseret i den Form, den var affattet, særlig af det ærede Medlem fra Kallundborg (M. Sørensen). Det ærede Medlem sagde, at dersom Paragrafen blev vedtagen, som den var foreslaaet affattet, saa vilde Kunstsmørret ikke kunne have enten en svag gul eller en stærk gul Farve, saa var det derved drevet helt ud i det Hvide eller i det Blaa. Det tror jeg imidlertid er at strække Begrebet almindelig temmelig vidt, thi der stod i Forslaget: almindelige Farve. Mindretallet i Udvalget havde foreslaaet almindelige Handelsfarve. At gaa saa vidt, som det ærede Medlem, er at strække dette Begreb almindelig temmelig vidt, det er at strække det ogsaa til det Almindelige og endda et godt Stykke videre. Det er efter min Mening ligesaa meningsløst, som det vil være, dersom man vilde spørge om, hvad den almindelige Hvide for Mænd er, og saa sige, den er fra noget over 2 Aen til op mod 4 Aen, men disse Maale ere dog ikke den almindelige Hvide. Nei, saa vaagt er Begrebet almindelig Handelsfarve ikke. Det er muligt, at der kan

findes en heldigere Redaktion, og der har været prøvet derpaa i Udvalget, men Forslaget foreligger dog paany i samme Stikelse som ved 2den Behandling, særlig af den Grund, at man paa Landbohøjskolen er i Færd med at gøre Forsøg med at frembringe Standardprøve, og naar vi faae den, faae vi nok en anden Redaktion. Jeg skal derfor ligesom ved 2den Behandling opfordre ærede Medlemmer til at stemme for Farveparagrafen. Det bliver vel ikke den endelige Redaktion af Paragrafen, her foreligger, men den er ikke saa daarlig, som det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgfreds (M. Sørensen) mente. Ved 2den Behandling havde jeg subsidiært sluttet mig til Forslaget om Udførselsforbud, eller rettere opstillet et selvstændigt Forslag om det i 3 Aar, dersom Farveparagrafen ikke blev vedtagen. Jeg har ikke optaget dette Forslag paany, og det er dels af den Grund, at det ved 2den Behandling fik færre Stemmer end Farveparagrafen, og der er altsaa forsaavidt mindre Udset til at faae dette gennemført end Farveparagrafen, men ogsaa af den Grund, at selv om der var Udset til, at Udførselsforbud kunde vedtages, saa fremgik det dog af den ærede Indenrigsministers Udtalelse ved anden Behandling, at det ikke kunde gjøre Loven antagelig, naar vi ikke fik Farveparagrafen; vi fik da dog ingen Lov. Derfor har jeg ikke villet stille det op, saa meget mindre, som jeg tror, at vi faae Farveparagrafen, og i saa Fald er jeg en bestemt Modstander af et Udførselsforbud. Der blev til Støtte for et Udførselsforbud særlig anført to Argumenter ved anden Behandling. Det ene, som blev anført af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgfreds (Hørup), gik ud paa, at selv om vi fik Farveparagrafen, men ikke fik et Udførselsforbud, kunde man sende usarvet Kunstsmør over til England og saa farve det der, men jeg skal dertil bemærke, at ved vore Foranstaltninger kunde vi jo dog ikke naae ret meget længere end til den første Modtager, og overfor denne er Udførselsforbudet uden Betydning, naar vi faae Skjelnemærket fastsat, og dersom Englænderne skulde faae Smag for vort svagt gule Kunstsmør, tror jeg, at de ville foretrække at købe det i denne Stikelse, saa jeg tror ikke, at der vilde opstaa saadanne Farverier, som det ærede Medlem omtalte. Men skulde det ske, saa vilde det ikke have Stort at sige, medmindre det blev udgivet for dansk Meierismør, men de, der vilde gjøre det, kunde ligesaa godt udgive hollandsk Smør for dansk Meierismør. Et andet Argument